

MÉHÉSZETI KÖZLÖNY,

AZ ERDÉLYRÉSZI MÉHÉSZEGYESÜLET SZAKKÖZLÖNYE.

TIZENNYOLCZADIK ÉVFOLYAM.

FELELŐS SZERKESZTŐ:
SZENTGYÖRGYI LAJOS.

FŐMUNKATÁRS:
NAGY JÁNOS.

KOLOZSVÁR, 1903.
AZ EGYESÜLET TULAJDONA.
GÁMÁN J. ÖRÖK. KÖNYVNYOMDÁJA.

ERDÉLYI MŰZEUM

151. & 1904. APR. 3.

12 1/2

108067

TARTALOM.

Oldal

I.

Újévre.	I.
-----------------	----

II. Egyesületi ügyek.

A mi dolgaink. <i>Szentgyörgyi.</i> 12., 62., 80., 99., 119., 158., 237.	
Közgyűlés. <i>gy. gy.</i>	20.
A pozsonymegyei méhészkör közlései	81., 121.
Tagtársainkhoz	225.
Meghívó	226.

III. Irányító közlemények.

Emlékeztető minden hónapra. <i>Fózsa Sándor.</i> 2., 17., 42., 66., 85., 105., 125., 145., 166., 186., 205., 226.	
Új kaptár, új rendszer. <i>Boczonádi Szabó Imre.</i>	4, 28.

IV. Szakközlemények.

Milyen legyen a kaptár? <i>Boczonádi Szabó Imre.</i>	45.
A méhek tavaszi itatása. <i>Hartviger Ágoston.</i>	53.
Mézelőnövények. <i>Ajtay G. Bálint.</i> ✓	56. ✓
Mézelőnövények. <i>Strnad Mihály Béla.</i>	217, 235. ✓
A kukoricza-zászló virágporának etetési módja. <i>Lengyel Károly.</i>	61. ✓
A méhészek. <i>Boczonádi Szabó Imre.</i>	68., 87.
Az itatásról általában. <i>Hartviger Ágoston.</i>	74.
Álanyosság anyával. <i>Bölöni István.</i>	95.
Néhány érdekes eset.	97.
Rajzás, rajjapótlás. <i>Fózsa Sándor.</i>	108.
Mézpörgetés. <i>Fózsa Sándor.</i>	112.
A méhek közletről való szállítása nyár szakán. <i>Lengyel Károly</i>	134.
A tökvirág etetésének eredménye és szedésének módja. ✓ <i>Lengyel Károly.</i>	138.

A méhek anyátlanságáról, s az anyásító keretről. <i>Hartviger Agoston.</i>	149.
Anyásítás, egyesítés. <i>Fózsa Sándor.</i>	152.
Teelő méz, virágpör. <i>Fózsa Sándor.</i> ✓	170.
Améhtetű. <i>Fózsa Sándor.</i>	177.
Viaszolvastás. <i>Fózsa Sándor.</i>	187.
A méhcsaládok őszi rendezése. <i>Turna János.</i>	190.
A méhcsaládok munkaképessége. <i>Boczonádi Szabó Imre.</i> 207.,	228.
A méhek téli ellenségeiről. <i>Hartviger Agoston.</i>	210.
Boczonádi-rendszer az országos méretű kaptárban. <i>Teleki.</i>	218.

V. Kösérdekűek.

Hogyan lettem én is méhész? <i>Delimán György.</i>	9., 31.
Méhészeti kádenciák. <i>Ajtay G. Bálint.</i>	32.
Új méhészegyesület.	36.
Pályázati hirdetések. <i>Földművelésügyi miniszter.</i> 41., 66.,	166.
Az én méhészetem. <i>Szabó Sándor.</i>	76.
Kaptárkérdés. <i>Vida László.</i>	81.
Nemzetközi méhészeti kiállítás Bécsben. <i>Teleki.</i> 91., 114., 135.,	155.
Én is méhészkedem. <i>Ilona.</i>	117.
A mérlegen álló Boczonádi-féle kaptár. <i>Boczonádi Szabó Imre</i>	131., 148., 169., 193., 216.
Két tanfolyam Gödöllőn. <i>Teleki.</i> , ...	173.
A kezdet nehézségei. <i>Balázs Ferencz dr.</i>	196.
A méhszedő. <i>Simon Fózsef.</i>	213.
Hogyan szokás Csikban? <i>Teleki.</i> ✓	220.

VI. Irodalom.

Fölvívás a méhészgazda érdekében. <i>Loveczky Ernő.</i>	13.
Kühne: Útmutató a méhészetben.	62.
Nemesszeghy: A méz a háztartásban. Pataki: Méhészeti Zsebkönyv 1903-ra. Loveczky: Méhészgazda-irka. A Grand-féle méhészeti munka IX. kiadása. Bacskay: Útmutató.	179., 222.

VII. Különfélék.

Kaptáripár. Szép eredmény. Mire nem jó a méz? Nemzetközi méhészeti kiállítás.	14.
---	-----

A pozsonyi méhészeti kiállításon résztvettek figyelmébe. <i>Valló</i>	
<i>János</i>	35.
Méhcsók. <i>Teleki</i>	128
A magyar, német és osztrák méhészek 48. vándorgyűlése. Józsiú.	
Korai rajzás. Szabó Sándor méhészete. Helioson. 140.—141.	
Mostoha állapotok. A Boczonádi-kaptárral való próbálgatások.	159.
Költéssenyv ellen. Alkalmazást kereső méhészek, . . .	178.—179.
Párbeszéd két üldözött here között. <i>Bölöni István</i>	194.
Udvarhelyvármegye méhészeinek figyelmébe. Az idei méhész-	
kedés eredményeiről értesítést kérünk.	199
Méhészkedésünk idei eredményei. A Hevesvármegyei Gaz-	
dasági Egyesület kiállításán kitüntetett méhészek. . . .	222.
Az Alföldről. Vésztőről. Tökéletesbített múltépprés. A bécsi	
nemzetközi méhészeti kiállítás	239.

VIII. Szemle.

Méhtenyésztési részvénytársaság. Kuba mézexportja. A pók	
méhpusztítása. A méhlegelő javítása.	128.

IX. Személyiek.

Kinevezés, áthelyezés.	125.
--------------------------------	------

X.

<i>Méhészeti előadások</i>	99., 121., 141., 160., 179., 180.
--------------------------------------	-----------------------------------

XI.

<i>Szerkesztői üzenetek</i>	180.
---------------------------------------	------

XII. Haláloságok.

Bíró Gyula	79.
Tóth Jánosné	238.

№ 74 903

MÉHÉSZETI KÖZLÖNY

XVIII. évfolyam.

1903. Januárus.

1. szám.

és melléklete: a

KERTÉSZ-GAZDA

III. évfolyam. — 1. szám.

Legolcsóbb hirdetés!

a „MÉHÉSZETI KÖZLÖNY“-ben:

Garmond-soroként: 16 fillér.

Egész oldal (187 □ cm)

egyszeri hirdetése: . 6 kor. — fill.

Féloldal » » . 3 kor. 20 fill.

Negyed-oldal » » . 1 kor. 60 fill.

Egyesületi tagoknak és féléves hirdetőknél 20%-kal,
egész-éves hirdetőknél 25%-kal olcsóbb.

Hirdetés félhasábos soroként 16 fillér. Egyesületi tagoknak 2 sorig ingyen.

A hirdetési díjak előre beküldendők.

Hirdetéseket elvállal:

a **MÉHÉSZETI KÖZLÖNY** kiadóhivatala
Kolozsvártt, Bástya-útca 2.

A méhészetben az eddigi kezelési rendszer mellett nyert méztermésnél

40%-kal nagyobb mézhozamot lehet elérni!

Hogy miként? — Ezt az új kezelési módot megmondom annak, ki a:

„Méz a háztartásban“

czimű könyvemet megveszi.

A könyv tartalmaz: 122 készítési módot; ezek közül 18 tésztanemű, 20 új esemégye-sütemény, 15 torta, 21 befőtt gyümölcs, 6 marmalád (lekvár), 10 szörp, kocsonya és sajt, 16 bor, 7 likör, 7 háziszor, sat. készítésére vonatkozik.

A könyv ára 2 korona.

A könyvet utánvét mellett, vagy az ár előleges beküldése esetén bérmentve küldi meg a szerző:

Nemesszeghy Kálmán,

nyug. rendőralkapitány, czukrásziparos és méhész

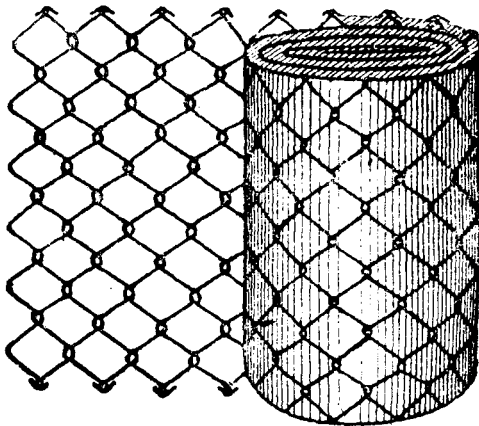
Komáromban.

Több nagyobb kiállítási érermel és elismerő oklevéllel kitüntetve.

LÉBER GYULA

első erdélyi sodrony-szövet-fonal és szitaáru-gyára KOLOZSVÁRTT,
Egyetem-útcza 12. Telefon: 439. 8-12

Ajánlja minden, e szakmába vágó munkáját, úgymint: kertek, sírhelyek, sat. bekerítéséhez való gépfonatait; majorsági udvarok fonattal való bevonását; pincze, padlás, felsővilágossági, magtár- és élőkamra-ablakok rostélyzatát; áthányó-rostákat szőr, koks, kavics válogatásához; szikrafogókat gépekhez; zöldre festett légy-szövetet; szelelő- és löhere-rostákat; Backer-féle rostákat és egyébféle használatra vas- réz- és czinszöveteket; Kruppa-sodrony-szegélyzeteket különféle mintákban; fakeretbe foglalt rostákat és szitákat; ruganyos ágybetéket (matracz); sodronylábtörőket. —

Aczél-tűskés sodrony kertek, delelők, sat bevonásához. — Képes árjegyzékkel kívánatra ingyen és bérmentve szolgálók.

Hazai gyáripár Kolozsvártt, *Malom útca*
28. szám.

A legjobb minőségű

mely gőzzel van ki-

Parkett-ből,

fősze és kissáritva,

nagy készletet tartok

kicsiny és nagy alak-

ban E parkett nedves

lakásba, aszfaltba, valamint már kész padlóra rakva,

kitűnő minőségénél fogva följötte alkalmas. — Ezenkívül

*raktáron tartok legjobb minőségű különböző **kissáritott***

anyagokat, melyekből a legszebb kivitelben készítek

templomi díszmunkákat, oltárokat, szószékeket.

Továbbá: ajtó-, ablak- és iskolai berendezéseket.

Építkezésnél minden e szakmába vágó munkát, kapukat, szoba-buto-

rokat, boltberendezéseket, portálékat tartós anyagból a legjobb

és legszebb kivitelben. — Vidéki megkeresésre azonnal pontos

és részletes fölvilágosítással szolgálok

3-12

B. BAK LAJOS, műasztalos.

Ki akar

ezélszerű, s e mellett olcsó méhé-
szeti eszközöket, mint: **emallirozott-**
v. bádog-mézpörgetőt minden nagy-

ságban. 16 koronától följebb, **fölül, v. alul hajtó szerkezettel, lépfődelező**
eszközöket, viaszolvasztót, továbbá fából, v. szalmából minden rendszerben
készült **kaptárokat, méhészsipkát, kesztyűt, füstölőgépet, lépkést, l eretfogót**
rajfogó-készüléket, fűcskendőt, anyásító-készülékeket, etetőedényeket, záró-
rácsot, tolokákat, keretszőgező-gépet, távolsági kengyeleket, v. horgokat,
szalmavánkosokat, méhésztűt, mézesüvegeket, méhészkönyveket, stb.?

Annak meg kell

előbb hozatnia **ígyen az**

lékezetetőkkel ellátott **Simmich-féle árjegyzéket,** mely egyúttal különleges
prospektus a **Simmich-féle szalma-népkaptárokról, mézpörgetőkről, etető-**

készülékekről, sat., s mely az egyedül-gyártásra átvett, szabadalmazott és a

legnagyobb eredménnyel alkalmazott, s fele-
lősség mellett tiszta méhviaszból készült **Alfonsus-féle mülépről**

is — kilója 480 kor., 3¹/₂ kgr 1620 kor. — közöl ismertetést. Az egész
mülép biztos beragasztásának módjáról minden küldeményhez nyomtatott
utasítást csatolok. 12 12

SIMMICH F. első osztr.-sziléziai kereskedelmi méntelepe
Jauernig-ban (Osztr.-Szilézia).

A legmagasabb állami érmekkel és miniszteri dícsérő-oklevelekkel, stb. kitüntette

Tűzmentes pénzszekrények.

REMÉNYIK VICTOR

VASKERESKEDÉSE

KOLOZSVÁRTT, FŐTÉR.

Legjobb fajta vihar- és istálló-lámpák.

Vasbútorok nagy választékban.

Ajánlom jól berendezett raktáromat mindenemű **méhészeti cikkekben**; u. m. országos méretű **Bodor-féle kaptárok**, legjobb minőségű **műlép**, **javitott mézpörgetők**, **Hannemann-féle rács**, herefogók. **keretfogók**, méhész-pipa, dohányzó- és nem dohányzóknak, méhész-sipkák. kaucsuk-keztűk és mindennemű lép- és sejt-kések nagy választékban.

Mezőgazdasági és kertészeti cikkek közül különösen ajánlom a legjobb minőségű **vasekéket**, kézi kukoricza-morzsolót, amerikai aczélvillákat, kaszákat, sarlókat, gereblyéket, amerikai szénafűrészeket. Továbbá kerti fűrészeket, kerti ollókat és szemző késeket.

Végül fölhevonom b. figyelmét **konyhaberendezési és háztartási** cikkeimre, melyek közül ajánlok különféle vajverő-gépeket, amerikai fagyaltgépeket, ruhamangorló és facsaró gépeket, kitűnően zománczolt lemez- és öntött edényeket. Raktártartok még valódi berndorfi alpacca és alpaccabezüst evőszerekből és nickel edényekből.

Vidéki megrendeléseket azonnal és pontosan eszközlöm.

Kiváló tisztelettel

Reményik Victor.

12—12

Ló- és marhanyíró-ollók.

Nyomatott Gámán J. örökösénél Kolozsvárt, Kossuth Lajos-utca 10. sz.

Méhészeti Közlöny.

AZ ERDÉLYRÉSZI MÉHÉSZEGYESÜLET SZAKKÖZLÖNYE.

MEGJELENIK MINDEN HÓNAP 1.-ÉN.

Az Erdélyrészi Méhészegyesület tagjai a tagsági díj fejében kapják. Tagsági díjak: rendes tagok részéről egy évre 4 kor., kőri tagok részéről egy évre 2 kor. — Minden pénzküldemény Bíró Gyula, tanítóképző-intézeti tanár, egyesületi pénztáros úrhoz, Kolozsvár, Pap-útea 52. sz. czimzendő.

A lap szellemi részét érdeklő közlemények és reklamációk a „Méhészeti Közlöny szerkesztőségének **Kolozsvár, Magyar-útea.**“ czimzendők.

Közleményeink utánnyomása a forrás teljes és pontos megnevezése nélkül tilos.

A kéziratokat nem adjuk vissza.

Reklamációkat csak a következő hónap 15.-éig és csak a postahivatal útján fogadunk el.

Felelős szerkesztő: **Szentgyörgyi Lajos.** Főmunkatárs: **Nagy János.**

Újévre.

Isten áldása legyen mindnyájunkkal az újesztendőben!

Ezzel a jókivánsággal, s méhésztársi meleg üdvözléssel köszöntjük kedves olvasóinkat, amikor Közlönyünk XVIII évfolyamának első számával szives fogadtatásért kopogtatunk.

Tizennyolcadik éve, hogy a magyar méhészek jelentős részének szellemi táplálékot nyújtani, a kezdők és csüggetegek bátorítására és biztatására jótanácsot adni igyekszik szerény szaklapunk. Hogy ezt a szép időt nem szappanbuborékok fúvásával föcsérelte el Közlönyünk, hanem hasznos munkálkodással iparkodott értékesíteni: egyesületünk nagyrebecsült tagjainak hűséges ragaszkodása, kedves tagtársaink számának folyton növekvő szaporodása igazolja. Ez a tömörülés és egymás támogatása, az együvé tartozás és együttérzés szítja munkakedvünk tüzét, élesíti bennünk a kitartást, fokozza odaadásunkat és melegíti ügyszeretetünket, melylyel a szerkesztés nem könnyű, nem kicsinylendő föladatát a legjobb szándékkal szolgálni iparkodunk.

Azért, amikor igen tisztelt tagtársaink szives bizalmáért, különösen pedig nagyrebecsült, lelkes munkatársaink múlt évi készséges támogatásáért hálás köszönetet mondunk, hittel és remény-

nyel kérjük kedves méhésztársainkat: prolongálják nagyon becses bizalmukat és a szakközlemények írásában való szives készségüket a most beköszöntött év folyamára is Vegyünk példát a méhikéktől, melyeknek kulturáját olyan szeretettel ápoljuk; tanuljuk meg tőlük, hogy az összetartás és együttműködés mekkora hatalom, mit képes teremteni!

Új programot az újévre nem adunk. Meggyőződésben, módorban és szellemben ugyanazok maradunk, akik voltunk. Ám nem maradiság ez! A haladás lángjának lobogtatása első helyre jegyzett föladatunk; s ezt és minden életrevaló törekvés, minden üdvös eszme érvényesülését híven, hévvel, odaadással szolgáljuk. Mindezekelőtt pedig méhészetünk haladásának legbogosabb kerékkötőjét: a határkérdés mizériáját kívánjuk egyesületi úton végképpen úgy a múzeumba helyezni, hogy onnét a legkritikusabb elégületlenség se hozhassa elő többé

Ennek a biztató kilátásával — miről egyébiránt jövőszámunkban körülményesebben szólunk — ismételten a legmelegebb köszöntéssel kívánunk kedves méhésztársainknak

boldog újesztendőt!

A szerkesztőség.

Januáriusi emlékeztető.

(Kezdőknek.)

Décember a méhek valódi nyugalmi hónapja volt. A kiröpülésre alkalmas nap nem mutatkozott; de sem méheinket nem nyugtalanítja, sem a méhészt nem aggasztja még ez. — A hónap első kétharmada ugyancsak keményen viselte magát! Minden felől nagy havazás, erős hideg híre érkezett. Utolsó harmadában már enyhült az idő. Különben viharok, sőt szelek nélkül, csöndes méltósággal uralkodott a vén december, s méheinkre ártalmas hatással éppenséggel nem volt.

Valamint decembert, úgy januáriust is a méhecskék nyugalmi idejéhez számítjuk. Ritka eset, hogy ebben a hónapban tisztulási kiröpülést tehessenek. Most is békés, zavartalan nyugalomra van szükségük; sőt háborgatásuk ártalmasabb, mint bármikor. A közelükben végzett dörömbölő munka, vagy a lakásukon való kopogtatás, vesztüket okozhatja; de ha meg is marad a törzs, sok

méh elpusztúl és elnéptelenedik, legyöngül a család, mert a kaptár, vagy kas megrázkódtatására a méhgomoly alján levő méhek le-
hullanak, s a fenékdeszkán megdermednek, ott lelik halálukat.
Mások meg a legcsekélyebb háborgatásra is neki esnek a méznek,
teleszívják magukat, mi miatt nyomást éreznek, s a végbélben
meggyült bélsárt hullatni kezdik és a kaptár így megromlott lég-
körében rendre pusztúlnak, a megfertőzött lakásban sorra vérhasba
esnek. Ismét mások a háborgatásra otthagyják télifészüköt, a
méhcsomót, szétfutnák, hogy a csöndzavaró ellenséget fölkutassák
és elriaszszák; de a hidegtől meglepetve, ezek is megdermednek
szegénykék; — de e mellett a megbolygatott méhgomolyba hideg
levegő áramlik, amitől a fészek áthűl, s a leapadt meleg pótlására
nagyobb élénkséget, erősebb mozgást kénytelenek kifejteni és fűtő-
anyagúl annál több mézet fogyasztanak. A vérhas eshetősége
ismét fenyegető lehet.

Méhesünket januáriusban is látogassuk meg néha. Csöndes,
zajtalan, kiméletes léptekkel, ajtócsapkodás nélkül közelítsük meg
a kaptárokat; de föl ne nyitogassunk egyet se! Hallgatózzunk!
Ha valamely törzs népe föltünően zúgna, figyeljük meg, vajjon
hó, jég, holt méhek nem zárták-e el a kaptár menőkéjét és ezzel
a levegő útját; vagy egér nem támadta-e meg a családot, nem
rágcsál-e a menőkénél, sat.; avagy nem repedt-e meg valahol a
kaptár, vagy a külső tapasz a kason, ami a külső burkolat zuz-
marásodásáról fölismerhető. A bajt orvosoljuk, nehogy a hideg
behatolása tovább is nyugtalanítsa a méheket. A netán eltorlaszolt
menőkét szabadítsuk meg, hadd legyen meg a levegő útja. A
kaptárt, vagy kast azonban lehetőleg meg se mozdítsuk.

Az egerek ellen zajt nem okozó egérfogókat alkalmazunk;
macskát ne túrjunk a méhesben, mert ugrándozásával nyugtalanítja
a méheket.

A gondos méhész már decemberre fölrakta a menőkék elé
az ellenző-deszkáskákat, hogy a netán uralkodó szél egyenesen
be ne törhessen a méhekre, de a levegő oldalt szabadon járhasson.
A szél hamar és nagyon lehűti a kaptár légkörét, s a vesztett me-
leg pótlása végett annál élénkebb tevékenységre kényszerül a család.

A fölrakott ellenző-deszkáskákat januáriusra is hagyjuk a me-
kék előtt. A napsugarak behatolását is elzárják ezek, s így nem

csalja ki a verőfény a méhecskéket a szabadba, honnét többé vissza nem térhetnének. A czinkék, harkályok szemei elől is elfödik az ellenzők a menőkéket, sőt az egerek ellen is némi védelmül szolgálhatnak.

A kaptároknak e hónapban való nyitogatása kész veszedelem volna a méhekre. Ősszel kellett a családokat elegendő elegséggel ellátni, hogy tavaszig ne mutatkozzék hiány. Vizszükség — különösen havasos vidékeken, s ha a betelelés megfelelő volt — alig fordul elő a téli hónapokban.

Januáriusban a méhek kibocsátására hűvösebb égaljú vidékeken még nem gondolhatunk. De a melegebb déli tájakon — hol néha 10—12 C. fok meleg is szokott lenni, vagyis annyira megenyhül a levegő, hogy a legyek is röpködnek, dongnak, s lehetünk párázása a levegőben nem látszik — a nap délszakán meg-megindúlnak a méhek. A menőkék elé támasztott apró deszkákat le lehet hát szedni, hogy szabadon járhasanak a méhek. Nem tesz semmit, ha hó borítja is a földet, csak csöndes, szélmentes, meleg napos idő legyen. A méhes körül azonban takarítsuk el a havat, s hintsünk szalmát a földre, hogy a leszálló méhek meg ne dermedjenek. A szabadban álló kaptárokról és kasokról csak akkor távolítsuk el a havat, ha olvadni kezd.

Ha eddig nem tettük volna, most válogassuk ki a régi, fekete, roncsolt lépeket, s az összegyűlt viaszhulladékokkal és léptörmelékekkel együtt kiolvasztván, préseljünk műlépeket. Üres kaptárainkat, a kereteket és eszközöket vizsgáljuk meg, s ha szükséges, javítsuk ki, sőt készítsünk újakat. Csináljunk költségtervet, tapasztalatainkról vezetett jegyzeteinket nézzük át, s így és jó könyvek, s szaklapok szorgalmas olvasgatásával készülünk a nyárzaki munkára.

Az időjárásról e hónapban is jegyzéket vezetünk.

Gyergyóditró.

Józsa Sándor.

Új kaptár, új rendszer.

„Az idő pénz!”

Az a lázas tevékenység, a mi a méhek okszerű tenyésztése körül úton-útfélen megnyilatkozik, úgy tűnik föl a figyelmes szemlélő előtt, mintha a méhészek összesége — mintegy óriási méh-

család — a föld összes mézforrásait a saját jólétének megteremtésére kimeríteni akarná.

Annyi már az új és újabb találmány, hogy az okszerűsködő méhészt csakúgy csötlök-botlik közte; annyi az új eszme és jótanács, hogy ezek alkalmazásával a már úgyis bonyolult rendszer még bonyolultabbá válik. Annyi mindenféle kolonczt akgatunk az okszerű méhészetre, hogy ezek alatt valósággal görnyed, s elveszti szabad mozgását, cselekvési képességét. A méhészeti kiállítások egy-egy fegyvertár képét nyújtják; annyi ott a kinzó eszköz, hogy a spanyol inkvizíció agyafűrt fufangja elülhet mellette. Odajutottunk, hogy 20—30 méhcsalád rendszeres kezelése mellékfoglalkozásnak úntig elég; már pedig ekkora méhes a gyöngébb, vagy még a közepes hordású vidékeken sem adhat számottevő hasznot.

Nekem a sorstól osztályrészemül jutott Újpesten méhészkedni, hol az akác elvirágzása után félretehjük a pörgetőt, s megcsinálhatjuk az évi mérleget és hálát adhatunk a jó Istennek, ha nem következik ránk ismét — mint már annyiszor — egy 7—8 hétig tartó nyári szárazság.

17 évi méhészkedésem alatt azt a tapasztalást szereztem, hogy az országosan elfogadott, hivatalosan és nem hivatalosan 1000 és 1000 számban terjesztett egyesületi állókaptár egy erőteljes méhcsalád *akadálytalan* fejlődésére, s munkaképességének a főhordás idején való teljes kifejtésére határozottan kicsiny. De tapasztalták ezt mások is, mint: Abend András, Lakatos Károly, Ludvig Ede, Zareczky Tivadar, s még számtalan sokan, akik erről nem cikkeztek. És aztán ezeknek a szava is elhangzott a pusztában. Minden dolog a régiben maradt; s az az egyesületi állókaptár azóta sem nőtt meg egy cm.-rel sem. Ugyanebben a hibában leledzenek a Mayer-, Neizer-, Liebner-, s Pohánka-féle kaptárok is.

De maradjunk jelenlegi értekezésünkben az egyesületi állókaptárnál. Ez valóságos rajzó-kaptár; használata közben, az általános divó rendszer mellett, folytonosan a rajzás elnyomásán törik becses fejüket a méhészek. Ki is találtak e célra már sok mindenféle módot. Ilyenek: a méhcsalád kettéosztása a főhordás előtt; a méhcsalád meganyátlanitása; az anya elzárása; az anyabölcsők lebontása; a herefasítás lenyakazása és a lázas sietséggel több-

szőrösen ismételt pörgetés. Már most tessék elgondolni: mennyi időbe kerül csak 20—30 méhcsaládnak is ekként való kezelése!

Ha e műveleteket tekintjük, azonnal belátjuk, hogy a kényyszerhelyzet parancsolta azokat, tehát okszerűek; de hogy észszerűek is volnának, ezt már jó lelkiismerettel senki sem mondhatja. Mert be kell vallanunk, hogy e tömérdek munkának és visszás műveleteknek egyik okozója az egyesületi állókaptár kicsiny terjedelme, a másik pedig az annyira ajánlott spekulatív-etetés.

Spekulatív-etetés! Ennél a pontnál igazán meg kell állanunk egy pillanatra, hogy megkérdezzük: mi a célja a spekulatív-etetésnek az egyesületi állókaptár költőfészkében? — holott ez a kaptár egész terjedelmében is elégtelen egy erős család *akadálytalan* fejlődésére. Áprilisban etetünk spekulatív; s mikor májusban megnyitjuk a mézürt, akkor látjuk, hogy az így fölboldogított méhcsalád készen van a rajzásra. Mondják meg — kérem — hol van itt az észszerűség? A spekulatív-etetéssel csupán nagy népesésre törekedtünk a mézgyűjtés fokozása céljából és ime: kaptunk egy rajzásra kész méhcsaládot. Tehát a puska elsült ugyan, de megfordítva,

Lépten-nyomon azt hangoztatják, hogy erős, népes méhcsaládokat tartsunk, mert egy erős törzs többet jövedelmez, mint 3-4 közepes, vagy 10 gyöngé. Ez való! De mondják meg — kérem — azt is, hogyan tarthatok együtt egy ilyen fölhízalt, nagy népességű méhcsaládot egy kis kaptárban, kényszereszközök nélkül? S ha — föltéve, de meg nem engedve — együtt tarthatnám is, hova helyezi el az a népes, nagy méhcsalád a 10—14 napig tartó akáczirágzás idejében begyűjthető 50—60 kgr. mézet?

Hogy a méhészkedésnek ezzel a most vázolt rendszerével már régóta mennyire elégedetlen vagyok, utalom a szives olvasót a Magyar Méh 1894. évi folyamának 134. lapján részemről mondottakra. Fölvetettem ott hét kérdést, s vártam azokra a feleleteket. Ezek fölött azonban az igen tisztelt méhésztársak egyszerűen napirendre tértek; én pedig 8 évi többirányú kísérletezés után eljutottam végre oda, hogy ma már vannak óriási méhcsaládaim, mesés munkaképességgel, s *rajzási hajlam nélkül*. A rácsot, a választó-, vagy rekesztődeszkát teljesen mellőzhetem tehát, Vagyis: kaptárajmban nincs külön költőfészek és külön mézür, melybe a

méheket úgy kell fölkenyszeríteni. Sőt az ilyen óriási méhcsalád — ha öreg anyját kidobom — meganyásodik a legrendesebben, de rajozni nem fog, mert a raj számára szükséges népet előállítani nem tudja. Ez az óriási kaptár helyet ad egy 100000 méhből álló családnak is.

Az sem megvetendő dolog, hogy az akác elvirágzása után minden különös mézür nélkül *egy kibontásra kapok* egy-egy méhcsaládtól 25 kgr. elsőrendű, teljesen érett mézet; s marad a kaptárban a méhcsaládnak évi élelemre másik 25 kgr. méz. Ezzel a készlettel pedig biztosítottam a jólétét a jövő akácvirágzásig. Az őszi átvizsgálás, mint fölösleges, teljesen elmarad. Nyugodt vagyok a felől, hogy sem ősszel, sem tavasszal, sem szükségből, sem spekulatíve etetnem nem kell. Az ekáczméz elvétele után úgy-szólvá beteleltem a méhcsaládot, vagyis többé nem háborgatom. Októberben a *kijárót* (röplőlyuk) a fenéktől 2 cm.-rel följebb állítom, s egészen márcziusig *teljes* nyugalomban hagyom a méhcsaládot. Márcziusban a kijáró szabályozóját kihúzom, s az ekként támadt nyíláson a fenékdeszkát kényelmesen kitakarítom és a kijáró szabályozóját ismét nyári állásába fordítom, illetőleg 2 cm.-rel lejjebb, vagyis a fenékkal egy vonalba helyezem. Tehát a tavaszi tisztogatáshoz sem ajtót, sem ablakot nem nyitok, mert: »az idő pénz!«

Megjegyzem itt, hogy a kaptár oldalai, homlokfala, teteje, feneke, s ajtaja mind egyenlően bélelt, ablaka kettős üveg; tehát takarópárnákra sincs semmi szükségem.

Ezek az óriási méhcsaládok nem zsugorodnak ám össze őszig, mint némelyek képzelik, hanem 40 kiskeretnek megfelelő 20 kerettel jutnak telelőbe. Amint áprilisben a népesedés világos jeleit mutatják, 10—10 darab tartaléklépes keretet kapnak. Ez tehát a tavaszi első kaptárművelet. Az így elrendezett kaptárokat majd csak az akácvirágzás után, a méz elszedésekor bontom ki. Ez lesz a második és utolsó kaptárművelet ebben az évben.

Az áprilisi kaptárművelet roppant előnye, hogy a méhés munkája a főhordást megelőző 8—10 napi melegebb időszakra nem torlódik össze, mint az egyesületi állókaptár mézürének megnyitásokor. E művelet mellett nem kell aggódnunk, hogy a fészek megnagyobbítása által meghűl a költés; mert én nem a fészek

főlé, a felső szakaszba rakom a tartaléklépeket, hanem az egész telelőfészket rakom följebb 1—1 szakasszal, s az ekként megüresedett alsó szakaszba teszem a 10 darab tartaléklépes keretet. A fejlődés ebben a kaptárban nem fölfelé történik tehát, hanem a méhcsalád több ezer éves szokása szerint lefelé. Kérdezem itt: vajjon ez is nem »feje-lágyára esett rendszer«-e?

Összegezve ezek után az egész évi munkát, kitűnik, hogy a júniusban megejtett mézelvétel után októberben a kijáró szabályozóját téli állásába — a fenéknél 2 cm.-rel följebb — helyeztem; márciusban a fenék tisztítását a kijáró nyílásán át kényelmesen eszközöltem és a kijáró szabályozóját nyári állásába visszafordítottam; végre áprilisban a fészket 1—1 szakasszal följebb helyezve, raktam be a tartaléklépes kereteket az alsó szakaszba.

Most már a kaptár és kereteinek nagyságáról és alakjáról szólok.

Alak tekintetében az egyesületi állókaptárt választottam mintául, mert a részemről ismert kaptáralakok között ezt tartottam a legtökéletesebbnek. Az egyesületi állókaptár alakjára nézve ugyanis a kaptáralkotás remekének mondható, de csak 7 keret mélységeig, vagyis 21 keret-tartalommal, mert szélessége csak így egyenlő a mélységével, magassága pedig nem éri el a szélesség háromszorosát.

A kaptár nagyságát illetőleg pedig figyelembe kellett vennem az anya petézőképességét, vagyis a fiasítás terjedelmét; továbbá a népesedés által elérhető legnagyobb létszámot; végül a begyűjthető méz elraktározására megkívántató lépmennyiséget.

Kiváló méhészek megállapították, s erről tárgyalt a többek között igen szakszerűen Ludvig Ede is, hogy egy jól petéző anya — ha a petezésben korlátozva nincs — a főmézelési időszakban átlag 20 kiskeretet képes 5—6 héten át folytonosan bepetézve tartani; ez az én tapasztalatom is. Tehát: egy mézelő nagy kaptárban *csupán a költségeknek* 20 kiskeret kell; de szerintem ugyanannyi kell az évi élelem beraktározására is és csak ezek után következik a méhészt, s hozza a harmadik 20 kiskeretet és ebbe gyűl az a fölösleges méz, mely a főhordás után a méhcsaládtól minden aggodalom nélkül elvehető.

Igy tehát egy mézelőkaptárba 60 kiskeretnek kell elférni; akkor aztán elég hely lesz benne a méhcsalád akadálytalan fejlődésére.

désére, az anya petézőképességének teljes kifejtésére, s a főhordás alatt begyűjthető 50—60 kgr. méz számára.

Hatvan kiskeret egy kaptárban! Milyen könnyű ezt kimondani, de mennyire nehéz megvalósítani! Hiszen az egyesületi állókaptár már a mostani 30 kiskerettel is hátrafelé megnyúlt. Hova nyujtsam még tovább? Talán még hátrafelé, vagy egyszersmind fölfelé is? Több próbát tettem e tekintetben, s a nagyobbítással eljutottam az 52 kiskeretig; s ámbár a rajzási hajlam alig csökkent, de minél tovább nagyobbítottam, annál inkább eltorzult a kaptár alakja, kezelése is annál kényelmetlenebbé vált, *keskenysége pedig annál szembeszökőbb lett.* Ezen a baján kellett hát első sorban segítenem. Hogy szélességét nem 1—2 cm.-rel kell növelnem, eziránt már eleve tisztában voltam; de azt is beláttam, hogy ilyen csekély különbözetért egy újabb keretháború borzalmait földézni nem volna érdemes.

El kell mondanom, hogy ennek a kaptárnak az előállítására fölötté nagy elvi akadályba ütközött. Mindenképpen azt akartam, hogy »a kecske is jóllakjék, s a káposzta is megmaradjon.« Nevezetesen: az országosan megállapított egyesületi keretmértéktől eltérni semmiképpen sem akartam. Így húzódtott a dolog évről-évre, míg végtére beláttam, hogy vagy le kell mondanom az eszme megvalósításáról, vagy el kell térnem az országos méretektől. Az utóbbit választottam, ámbár tisztában voltam azzal, hogy a keretnek országosan megállapított 24 cm. *szélességét* gondosan őrzik, pedig a magasság egyöntetűsége már régen eltűnt, előbb a Mayer-, utóbb a Neiszer-keret szánkcionálásával.

(Vége következik.)

Boczonádi Szabó Imre.

Hogyan lettem én is méhész? *

Mint katonaviselt ember. léptem be a királyhalmi erdőőri szakiskolába, melynek elvégzése után erdőőri alkalmazást nyertem; de a mi foglalkozásunkkal annyira összeillő méhészetről nemhogy fogalmam lett volna, de még csak rendszeres méhest sem láthatam. Már 31 éves ember, s néhány év óta erdőőr voltam, mikor egyszer Limkányba helyeztek át és ott alkalmam volt egy jól berendezett méhest látni. A mintaszerűen felszerelt és jól gondo-

* Buzdításul a kezdőknek, s csüggeteg társaink bátorítására. T.

zott méhes Delliomini Frigyesé volt. A berendezés, a fölszereié, a szép rend, sat. nagyon megtetszett ugyan, de csak távolról szerettem nézni. A méhszúrástól irtóztam, s szerencsétlenségemre, tán éppen azért, irgalmatlanul szúrtak a méhek. Feleségem hiába évelődött velem bátortalanságom miatt: egy csöpp kedvet sem éreztem a méhészkedésre.

Történt azonban, hogy egyszer, szeptemberben, mások segítségével és bátorságával egy erős, szép méhtörzset fogtunk az erdőn, egy odvas bükkfában. A méheket kénnel agyonfojtottuk, a sok mézet pedig hazavittük. A lépeket rostára fektettük, nagy tálat tettünk alá, s a napon, úgy déltájban ki akartuk olvasztani a mézet. Tervem rombadúlt, csúfúl csalódtam, mert Delliomini nagy méheséből, mely alig 150 lépésnyire volt a lakásomtól, odasereglettek a méhek, és egész szerzeményemet szemem láttára mind elhordták. Örömömnek vége! Haragomban elővettem vadászfegyveremet, hogy a mézemben garázdálkodó méheket összelövöldözsem. De méhész-szomszédom — méheinek rendkívüli sürgéséből-forgásából csakhamar észrevevén, honnét hordanak azok — azonnal átjött, engem megnyugtatót és kárpótlásul mintegy 2 kgr. mézzel kedveskedett. Ettől fogva én voltam talán a legnagyobb ellenségük a méheknek, gondolni sem lehetett arra, hogy velük kibéküljek és valaha még méhészkedjem is.

1896-ban a nagyköveresi (Temesvármegye) kir. erdőgondnokságnál nyertem alkalmazást. Szolgálatom átvételekor főnököm átadott kezelés végett — fele haszonra — 2 parasztkasban levő méhcsaládot. No, ennél nagyobb csapás sem érhetne szegényfejemet! Hogyan béküljek ki legnagyobb ellenségeimmel?! Feleségemmel másnap e fölött tartottunk haditanácsot. Főnököm ajánlatát visszautasítanom semmi szin alatt nem lehetett. Kitartásra buzdítottuk tehát egymást, s az ajánlatot kényszerülve bár, de egyhangúlag elfogadtuk.

Első heti jelentésem alkalmával főnököm először is a méhészeti ügyet hozta föl. Névjegyet adott át azzal az utasítással, hogy tekintsem meg gyakran tekintetes *Kovács Antal*, országos méhtenyésztési felügyelő úr mintaszerűen berendezett méhtelepét Buziáson. Még akkor tavasszal meg is néztem azt a remek méhest, s a méhészeti felügyelő úr szives, értelmes és nagyon szép magyarázatain fölbuzdulva, azonnal rendeltem szerény fizetésemből 2 darab hármaskaptárt 20 forintért. A főnökömtől átvett 2 kas méhtől azon a tavaszon 5 szép rajt kaptam, melyeket a Dzierzon-féle kaptárokba helyeztem el. Az öreg családok jóerőben megmaradtak.

Lakásom az erdőben lévén, nagyon jó hordás volt. Házi-szükségletünkre elég méz jutott, a méhek számára is bőven maradt.

1896 őszen ajándékba kaptam egy méhcsaládot kasban. Telésre az első évben volt tehát kasban 3 és kaptárban 5 család. Fölszerelésem: 1 keretfogó, 1 lépfödelezőkés, 2 anyakalitka, melyekért a tekintetes méhtenyésztési felügyelő úrnak itt is hálás köszönetet mondok; továbbá egy arcvédő, mit magam készítettem.

Az 1897. nyár nagyon gazdag volt környékünk méhészetére. Annak az évnek a tavaszán vásároltam még 6 méhcsaládot kasban 18 forintért. Összesen tehát kasban 9 + kaptárban 5 = 14 méhcsaládom volt. A kaptárban levő törzseket — a tekintetes méhtenyésztési felügyelő úr szíves útmutatásai és hecses tanításai szerint — csupán mézélésre kényszerítettem, ami szépen sikerült is. Méhesemet megnagyobbítottam 19 kaptár számára, úgyszintén egy mintaszerű méhest is építettem. A kasok oly szép eredményre rajzottak, hogy a 19 üres kaptár benépesült, sőt még 6 kasba is jutott raj. Őszre tehát kaptárba 24, kasban 15, összesen 39 méhcsaládom lett. Az 5 öreg kaptárból abban az évben 7-szer pörgettem mézet, a korai rajoktól 2-szer, a későiektől 1-szer. Beteltem kaptárban 24, kasban 8, összesen 32 méhcsaládot, azzal a biztos reménnyel, hogy szerencsésen megéri a tavaszt. Kasban 7 méhcsaláddal kevesebbet teltem be tehát, mert 6-ot lekénezttem,* melyek egyenként 20—25 kgr. mézet adtak, 1 kasból pedig a legjobb sikerrel kidoboltam a méheket és egy kaptárban levő gyöngé családdhoz adtam; ez is nagyon jól sikerült.

Méhesemet 1898-ban ismét megtoldottam 18 kaptárral. A 8 kastól ebben az évben kapott rajokat ezekbe a kaptárokbba helyeztem el. 1898 is meglehetősen mézélő év volt. Őszre kaptárban 42, kasban 8, összesen 50 méhcsaládom volt. Telelőre csak a 42 kaptárt hagytam meg; a kasokban levő, különben is öreg 8 méhcsaládot pedig lekénezttem.**

Az 1899. év nem kedvezett a mézélésnek; szaporodás sem volt. A községben levő kasos méhcsaládok nagyobbbrészt kipusztultak; az én 42 családom azonban mind megmaradt.

Az 1900. és 1901. esztendőök az 1899.-ihez hasonlóan mostohák voltak.

1902. év tavasza rendkívül mostoha időjárással telt el, úgyannyira, hogy a 42 méhcsaládból alig maradt teljes erőben 27. Juniusban valamivel jobb idő következett, melynek kedvezéséből kétszeri pörgetéssel 24 kaptár (3 család még mindig gyöngé volt) 320 kgr. mézet adott, s a törzsek is annyira megnépesedtek, hogy kénytelen voltam múrajoztatni. A létszám megint 42 családra növekedett. Julius, augusztus és szeptember újból szomorú időjárással telt el: oly nagy volt a szárazság, hogy alig lehetett valami hor-

*) **) A dicséretes igyekezetbe kár volt a lekéneztésnek beleizetlenség! — T.

dást észrevenni. A műrajok mind gyöngék maradtak. Október első felében, a télire való rendezés közben, kellő mennyiségű mézkészlettel látván el a méhcsaládokat, állományomat 31 törzsre apasztottam. (Két öreg család anyátlan volt.)

(Vége köv.)

Nagyköveres.

Dellmán György,

kir. közalapítványi erdőőr és méhész.

A mi dolgaink.

Boldog újesztendőt kívánva, ismételten fölkérjük mt. tagtársainkat a januárius 25.-én (vasárnap) tartandó közgyűlésünkön való megjelenésre. De igen kérjük, hogy meghívásunkat ne csupán szokásból történő meghívásnak tekintsék, szeretett ügytársaink, hanem valami közetlenebbül érintő szives kérésnek, amelynek bizony igen kellemes dolog is lenne engedelmeskedni. Beh szép lenne ugyanis, ha a mi lelkes elnökeinket és más ügyvivő társainkat zsúfolt házzal örvendeztetnők meg! Hisz' ez lenne istenigazában a mi teljes örömünk! Rá is érnék talán ebben a teljesen bezárt helyzetünkben! Milyen jól is esnék ilyen erős hidegben egy kis igazi meleg szeretet, együvé-simulás! Nem éreznők talán annyira azt az olykor-olykor oly finomúl fülhegyző szeleket. Elmondhatnók egyévi tapasztalatainkat egymásnak élőszóval, hangosan; s meleg szeretettel kezét szorítva, egymásíránt őszinte meglelégtésséggel telve, mennénk ismét egyévi munkára.

Rendezzéték hát úgy dolgaitokat Édeseim, hogy szoríthassuk egymást kebleinkre, s készülődjünk igazában arra a kétesztendőilyenkor tartandó *huszonötéves* egyesületi jubileumunkra.

Nem kicsiny dolog az, Kedveseim! Annyi nyomorúságos megpróbáltatás közt, s annyi veszteség után, amik kis hajócskánkat érték! Sok megcsontosodott társunk hagyott itt bennünket, akik után csak úgy kesereg egész valónk. Szedjük össze hát magunkat, akik még itt maradánk és Isten jóvoltából éldegélhetünk, s csináljunk ebből *a mi egyesületünk*ből igazi otthont testben és lélekben.

Nem lesz gátolva azon a napon senki, mert szombatesti 6 órától hétfőn reggeli 7 óráig még Budapestről jövő feleink is szepen megjárhatják az igen kellemes együttlétet ígérő utat. De szép is az a közetlen érintkezés, az egész éven át az az édesen éltető tudat, hogy láttuk egymást és éreztük azt a kimondhatatlanúl jóleső közelséget.

Jöjjetek hát édes Testvéreink, s beszéljük meg együtt a mi dolgainkat; hátha az áldás is nagyobb lesz az újesztendőben, ha együtt állapítjuk meg munkaprogrammunkat és együtt kérjük rá az isteni ament.

Végül pedig az a további őszinte kérésünk, hogy levelező-lapon tudassák mt. méhésztársaink múlt évi méhészkedésük eredményét. Azzal a csekély tagdíjhátralékkal se késedelmezzenek, mert bizony-bizony elakad a hajócskánk.

A legjobbakat és legkívánatosabbakat óhajtva, őszinte tiszta szívből kívánunk

boldog újesztendőt!

Szentgyöryi.

Irodalom.

Főlhívás.

Dicséértessék mindörökké az emberszeretet magasztos eszméje!

A «Nagyszombat-vidéki r. k. népnevelők egyesületé»-től azt a készséggel elvállalt megbizást kaptam, hogy egy, a «Tanítók Háza»-ban létesítendő alapítvány javára szerkeszsek egy méhészkönyvet, mint a «Méhészgazda» cz. munkámnak (megjelent magyar és bővített alakban tót nyelven is) a folytatását, melyet az egyesület szándékozik kiadni. A humánus alapítvány célja, hogy a tanítóknak Bndapesten egyetemet járó szegénysorsú fiai ingyen lakást kapjanak. A magasztos eszme megpendítői közül Zalka László, nyug. tanító 100 k. nemes adománnyal veté meg az emberbaráti intézmény alapját.

Én is a szolgálatába szegődtem a fennkölt eszmének, mely nemcsak arra hivatott, hogy a szűkölködőkön segítsen, de egyúttal hazánk közigazdaságát is szolgálja. Felebarátunkért és a hazáért dolgozni nem lehet terhes, hanem kedves munka, s mindnyájunknak mintegy kötelessége.

Méhésztársak! Kiknek szive az emberszeretet szent tanításának halatára érezni tud, segítsetek nekem a mű megszerkesztésében, hogy annál értékesebb és becsesebb legyen az. Nem kérek pénzt, hanem csak a legegyszerűbb nyelvezettel írt tanulságos méhészeti cikket. Írja meg kiki a saját találmányát, saját rendszerét: a méhek körül szerzett tapasztalatait; esetleg e szakba vágó kellemes elbeszéléseket, kalandokat, versben, vagy prózában. A cikkek a szerzők neve alatt jelennek meg. Kérem azoknak 1903. évi július 1.-ig nevemre leendő szives beküldését.

Én a „kettős-rendszerű méhtenyésztés»-t ismertetem.

A sajtó alá rendezett kéziratot az Erdélyrészi és az Országos Méhészegyesület sziveskednek fölűl bírálni.

Hirdetéseket igen olcsón közlünk.

Kérésemet az emberszeretet nevében megújítva, vagyok

Vágszere den (Pozsonyvármegye), méhésztársi sztetettel:

Loveczky Ernő.

Azzal a biztató reménnyel közöltük a kettős nemes cél megvalósíthatóságát szolgáló és szívhez szóló fölhívást, hogy a közhasznú mű szerkesztésének nehéz, sok munkáját magára vállaló derék méhésztársunk, kinek termékeny és szépen csillogó tolla sok jó szolgálatot tett már méhészeti szakirodalmunknak, kedves olvasóink részéről készséges támogatásra talál abban a kellőleg nem méltányolható dicséretes igyekezetben. Hiszen a közjóért kér egy-egy csöppecske zamatos mézet, egy-egy gömböcske illatos himport; ugyan ki ne sietne hozzájárulásával?! Erdélyrészi méhésztársak! Mi is mutassuk meg, hogy az üdvös célnak lelkes munkásai tudunk lenni!

Még csak néhány szót! A «Méhészgazda» (melyben a méhészkedés alapismereteit írta meg a derék szerző: Loveczky úr, s melynek a most tervezett mű mintegy a folytatása lesz) Vinter Zsigmond, könyvkereskedőnél Nagyszombatban, bérmenve 40 fillérért, — «Veselár» cz., bővített tót kiadása pedig szintén Nagyszombatban, a Szt. Vojtech cz. hazafias irodalmi egyesületben 60 fillérért kapható.

A tót kiadással be akarta bizonyítani a szerző, hogy a magyar hazáját tót nyelven is lehet szolgálni, persze csak annak, ki a haza szeretetét a szívében hordja. E hézagpótló tót munka hivatott arra, hogy az okszerű méhtenyésztést a tót nép között is terjeszsze; s meg is felel ennek: 10 ezer példányban jelent meg, s nagyobb részt az egyesületi tagok közt ingyen osztották szét.

Teleki.

Különfélék.

Kaptáripár. Egyesületünk telepén a kaptároknak a mi czégünk alatt való további készülését beszüntettük; ha valaki mégis rendelne ott kaptárt, Bagával érintkezzék. A kaptároknak gépszerű berendezéssel megindult pontos és a legkritikusabb irigység részéről sem kifogásolható készítéséről más irányban gondoskodott egyesületünk, miről jövő számunkban szólnunk.

Szép eredmény. — Ajtay Bálint, magyarigeni földbirtokos úr, egyesületünk lelkes tagja, kiváló szakképzettségű méhésztársunk írja hogy nem rajzolt méhtörzséinek mindenike 25—35, sőt egy kaptár 40, kgnyi lépesmézet adott az idén.

Mire nem jó a méz! Kinos gyomorgöresök gyötörték egy mézet nem kedvelő méhészt; szenvedéseit az orvoszerek nem csillapították. Véletlenül mézkóstolás után — kellemesen érezte, hogy fájdalmi enyhülnek, Ráfanyalodott hát a mézre, s valahányszor kinok bántották, egy-egy kávéskanál forró mézet vett be és most már semmi gyötrelme sincs a gyomrával.

Nemze közli méhészeti kiállítás lesz 1903. évi április 4.-étől 26.-áig Bécsben, melyet a «Zentralverein für Bienenzucht in Oesterreich, Wien, I. Schauflegasse 6.» rendez. Bejelentési határidő február 1 -je. Bejelentő-lappal és minden további fölvilágosítással a nevezett egyesület készségesen szolgál.

Tartalom: Újévre. — Januári emlékeztető. *Főzsa Sándor.* — Új kaptár, új rendszer. *Böczonádi Szabó Imre.* — Hogyan lettem én is méhészt? *Delimáú György.* — A mi dolgaink. *Szentgyörgyi.* — Irodalom. *Lovecaky Ernő.* — Teleki. — Különfélék

---

Nyomatott Gámán János örökösénél Kolozsvárt, Kossuth Lajos-útca 10. sz.

Apró hirdetések.

E rovatban az Erdélyrészi Méhészegyesület tagjai 2 sorig ingyen hirdethetnek; ezen fölül minden félhasábos petit sor 8 fill. Akik nem tagjai a méhészegyesületnek, soronként 16 fillért fizetnek.

Megrendelés czéljából a következő szaklapokat ajánljuk:

Szárnyasaink. Az egyedüli magyar nyelvű baromfitenyésztési képes szaklap, mely a baromfitenyésztés összes ágaival, a baromfiak betegségeivel és ezek gyógykezelésével foglalkozik. A lap az Országos Baromfitenyésztési Egyesület hivatalos közlönye; szerkeszti Parthay Géza egyesületi igazgató. Előfizetési ára egész évre 8 korona, félévre 4 korona. Mutatványszámokat szívesen küld a kiadóhivatal: Budapest, Rottenbiller-útca 30. sz.

Vadászat és Állatvilág. Vadászati, zoológiai és kynológiai képes szaklap. Bárszony István és Fónagy József közreműködésével szerkeszti Parthay Géza. Előfizetési ára egész évre 8 korona, félévre 4 korona. Mutatványszámokat díjtalanul küld a kiadóhivatal: Budapest, Rottenbiller-útca 30. sz.

Szöllőszeti és Borászati Lap. Megjelen Kecskeméten, minden héten csütörtökön. Szerkesztő és kiadó tulajdonos Maurer János, Kistemplom-tér 189. sz. Előfizetési ára egész évre 8 K., félévre 4 K., egyes szám ára 20 fill.

Mézpörgető, méztartó bádóg-edény

jutányos áron kapható Zeiler Géza bádogosnál Kolozsvár (Mátyás-király-útca 4.) Ugyanő elvállal **mindenmű bádogos munkát. Javításokat** jutányos áron, pontosan teljesít. Árjegyzéket kívánatra bérmentve küld. (1—12.)

Voith Gergely, Szamosújvártt elad **4 éves mézognacot**; litere 3 kor., nagyobb megrendelésnél árengedmény. (1—3.)

Leγγελ Károly tanítónál Körösladányban természetesen virágpör kapható, mely a tavaszi fiasításhoz kitűnő tápszer $\frac{1}{2}$ liter (elég 3—4 törzsnék) 1 kor. és postaköltséj. (1—2)

CSINTALAN GYULA orgona-, zongora- és harmonium-készítő
KOLozsvÁRT. Lakása: Egyetem-ú. 6. sz. Üzleti helyiség: Deák-Ferenc-ú. 2. sz., hátul az udvaron.

Elvállalok orgona készitést, minden nagyságban, minden kivitelben és stylben, továbbá javítását, átalakitását, kibővitését és hangolását jótállás mellett.

Elvállalok bármilyen nagy zongora-javítást, hosszú zongorák rövidde átalakitását, bőrozését és hangolását.

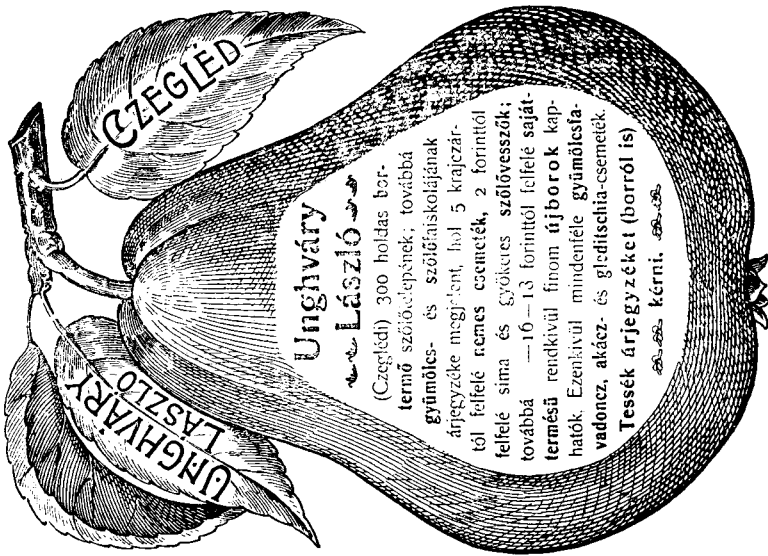
Készíték oltárokat, szószéket és szószék fölébe való koronát, nemkülönbön egész templomi berendezéseket is.

Elvállalom iskolai és szobai harmoniumok javítását és hangolását, úgy helyben, mint vidéken. Vidéki meghívásra pontosan megjelenek. Kérdezősködésekre azonnal válaszolok.

Miért továbbra is becses figyelmébe ajánlom magamat. A t. közönség és egyházak pártfogását kérve, maradtam tisztelettel:

1—12.

CSINTALAN GYULA

4.—6.

A

Méhészeti Közlöny

1901. és megelőző évekből való
folyamai teljes példányban,

évfolyamonként 2 korona 24 fillér
áron kaphatók a kiadóhivatalban.